

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci žalobcu: **Mgr. M. S.**, zastúpený JUDr. R. L., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o **preskúmanie rozhodnutia žalovaného** č. SLV-811/PK/2008 zo dňa 6. októbra 2008, rozhodnutie č. LVK-812/PK/2008 zo dňa 6. októbra 2008 v spojitosti s Rozhodnutím riaditeľky odboru sociálneho zabezpečenia a zdravotníctva Sekcie riadenia ľudských zdrojov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SRLZ-41.811-1/SZ-2008 zo dňa 11. júla 2008 a rozhodnutia č. SRLZ-41.811-2/SZ-2008 zo dňa 11. júla 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 232/2008-38 z 2. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2. júna 2009, č.k. 3S 232/2008-38, **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba podaná žalobcom proti rozhodnutiam žalovaného, ktorými boli potvrdené rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu o priznaní a výške výsluhového dôchodku od 1. júna 2008 v sume 15.758 Sk a odchodného vo výške 329 805 Sk (rozhodnutia sú identifikované v záhlaví tohto rozsudku).

Krajský súd dôvodil tým, že správny orgán prvého aj druhého stupňa postupoval správne pri výpočte dôchodkových dávok a podľa v tom čase platných predpisov. Krajský súd konštatoval, že v úplnom znení zákona č. 408/2006 Z.z. v § 84 ods. 2 nie je znenie tohto ustanovenia v súlade s § 84 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. V prípade, ak dôjde pri vyhlasovaní úplného znenia viackrát novelizovaného zákona legislatívnotechnickou chybou k rozporu medzi pôvodným znením zákona, ktorý prijala Národná rada Slovenskej republiky a jeho úplným vyhlásením predsedom Národnej rady Slovenskej republiky, musí mať prednosť autentický text zákona, ktorý sa stal legislatívnym aktom zákonodarného zboru súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky.

Súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že podľa ustanovenia § 84 ods. 1 zák.č. 73/1998 Z.z. platného a účinného v danom čase, policajtoví v stálej štátnej službe patrí služobný príjem, ktorý tvoria zložky uvedené pod písmenom a/ až t/. Pod písmenom s/ uvedeného ustanovenia zákona č. 73/1998 Z.z. od nadobudnutia jeho účinnosti, t.j. od 1. apríla 1998 je uvedený ďalší služobný plat (13. a 14) ako jedna zo zložiek služobného príjmu policajta. Podľa ustanovenia § 84 ods. 2 citovaného zákona, služobný plat tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 1 písm. a/ až m/ a o/ až r/; to neplatí, ak ide o príplatok podľa § 98 až 101 a peňažnú náhradu za služobnú pohotovosť podľa § 103, keď služobný plat tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 1 písm. a/ až m/. Ďalší služobný plat uvedený pod písmenom s/ § 84 ods. 1 citovaného zákona, nie je súčasťou služobného platu a teda sa nezaratáva do priemerného služobného platu rozhodného na zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku a odchodného.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok a žalobe vyhovel zrušením žalobou napadnutých rozhodnutí. Dôvodil tým, že v danom prípade nepochybne pri vydaní úplného znenia zákona došlo ku chybe. Táto až do súčasnosti nebola odstránená. S prípadnými vadami pri uverejňovaní zákonov však počíta priamo zákon, a to Zákon o zbierke zákonov č. 1/1993 Z.z. vo svojom § 9 ods. 2, podľa ktorého tlačové chyby sa v Zbierke zákonov odstraňujú bezodkladne uverejnením redakčného oznámenia o ich oprave v Zbierke zákonov. Preto jednoznačne platí, že až do uverejnenia opravy je účinný zákon v uverejnenom znení. Teda je platný a účinný z.č. 408/2006 Z.z., ktorým bolo vyhlásené úplné znenie z.č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého bol žalovaný povinný postupovať pri rozhodovaní o žalobcových nárokoch. Navyše, podľa jeho názoru možno použiť zásadu – neskorší zákon neguje predchádzajúci – lex posterior derogat

priori. Podľa z.č. 1/1993 Z.z., zákony Národnej rady Slovenskej republiky sa vyhlasujú uverejnením v Zbierke zákonov Slovenskej republiky. V Zbierke sa uverejňujú aj úplné znenia zákonov. O všetkom, čo bolo uverejnené v Zbierke zákonov, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka. Domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Všeobecne záväzné právne predpisy nadobúdajú platnosť dňom ich vyhlásenia v Zbierke zákonov a účinnosť pätnástym dňom po ich vyhlásení, ak nie je v nich ustanovený neskorší deň nadobudnutia účinnosti. Tlačové chyby sa v Zbierke zákonov odstraňujú bezodkladne uverejnením redakčného oznámenia o ich oprave v Zbierke zákonov. Podľa žalobcovho názoru, práve úplné znenie zákona predpokladá, že boli splnené všetky náležitosti legislatívneho procesu. Tomuto nasvedčuje aj zákonná formulácia § 2 z.č. 1/1993 Z.z., podľa ktorého o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka, domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Preto žalobca tvrdí, že žalovaný bol povinný postupovať podľa uverejneného úplného znenia z.č. 408/2006 Z.z.

Vzhľadom na tieto skutočnosti je podľa žalobcu zrejmé, že pokiaľ nebola v Zbierke zákonov uverejnená oprava úplného znenia zákona, v tomto prípade z.č. 408/2006 Z.z., tento platí v uverejnenom znení. Nič na tom nemení skutočnosť, ktorú uvádza vo svojom odôvodnení žalovaný a ktoré prevzal do svojho rozhodnutia aj krajský súd, že tento zákon neprešiel legislatívnym procesom.

S poukazom na vyššie uvedené mal žalobca za to, že krajský súd nepostupoval správne, keď jeho žalobu zamietol. Žalobca sa pri odchode do výsluhového dôchodku dôvodne spoliehal na to, že sa bude postupovať podľa platnej právnej úpravy, a síce podľa z.č. 408/2006 Z.z., t.z. zákona v úplnom znení, uverejnenom v Zbierke zákonov, pretože jeho nerešpektovanie je v rozpore s princípom právnej istoty, ktorý je základným princípom právneho štátu.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že zákon č. 73/1998 Z.z. bol do dňa 31. mája 2008, kedy bol ukončený služobný pomer žalobcu, novelizovaný viacerými zákonmi, ani v jednej však nedošlo k takej zákonnej úprave, aby ďalší služobný plat tvoril zložku služobného platu. V zmysle § 84 ods. 1 zák.č. 73/1998 Z.z. služobný príjem policajta tvoria zložky uvedené pod písm. a/ až t/. Pod písm. s/

uvedeného ustanovenia zákona je uvedený ďalší služobný plat ako jedna zo zložiek služobného príjmu. Podľa žalovaného z hľadiska aplikácie ustanovenia § 84 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. je prioritné znenie obsiahnuté v zákone č. 73/1998 Z.z. a jeho novelách. Zákon č. 408/2006 Z.z., ktorým bolo predsedom Národnej rady Slovenskej republiky vyhlásené úplné znenie zákona č. 73/1998 Z.z. neprešiel „legislatívnym procesom“ (tzn., že uvedený zákon nebol schválený Národnou radou Slovenskej republiky tak, ako to vyžaduje čl. 86 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky a legislatívne pravidlá tvorby zákonov boli schválené Národnou radou Slovenskej republiky uznesením č. 519 zo dňa 18. decembra 1996 uverejnené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 19/1997 Z.z.) a z uvedeného dôvodu žalovaný má za to, že zákon č. 408/2006 Z.z. má len „informatívny“ charakter. Zmeny uverejnené v zákone č. 408/2006 Z.z. neboli vykonané v rámci legislatívneho procesu schválením zákona, ktorý by zmenil znenie § 84 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.

Predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky nebola daná ústavná ani zákonná možnosť meniť svojim aktom zákon schválený Národnou radou Slovenskej republiky. Poukázal tiež na to, že zákon č. 408/2006 Z.z. je „vyhlásený predsedom Národnej rady Slovenskej republiky tak, ako vyplýva zo zmien a doplnení“, pričom v žiadnej z vymenovaných novelizácií nedošlo k takej zákonnej úprave, aby „ďalší služobný plat tvoril zložku služobného platu.“ Vzhľadom na to, že ďalší služobný plat uvedený pod písm. s/ nie je súčasťou služobného platu, nezaratáva sa do priemerného služobného platu rozhodného na zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku a odchodného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je dôvodné ako vecne správne podľa § 219 v spojitosti s § 250ja ods. 3 OSP potvrdiť, pričom podľa § 219 ods. 2 OSP sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi prvostupňového rozsudku a považuje ich za svoje vlastné.

Odvolací súd nad rámec týchto dôvodov poukazuje na to, že žalobca v samotnej žalobe a ani v odvolaní netvrdil, že by došlo riadnym legislatívnym postupom –schválením v Národnej rade Slovenskej republiky – k zmene vecného obsahu úpravy obsiahnutej v § 84 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. v tom zmysle, že by zákonodarný orgán kedykoľvek bol rozhodol o tom, že ďalší služobný plat ako zložka služobného príjmu bol pre účely výpočtu výsluhového dôchodku relevantný. Odvolací súd poukazuje na to, že obsah ustanovenia § 84

ods. 1 uvedený v úplnom znení zákona nemožno odvodiť od noviel predmetného zákona a preto nepochybil žalovaný a ani prvostupňový súd, ak vychádzal zo znenia ustanovenia § 84 ods. 1 písm. s/, ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. v znení rozhodnom pre právne posúdenie veci tak, ako bolo v zákonodarnom zbore prijaté.

Súd žalobcovi nepriznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 OSP a contr.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

JUDr. Ida. Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová